

W. T.

"Antyfaszystskaja tiema w
sowriemiennoj polskoj poezii /Temat
antyfaszystowski we współczesnej
poezji polskiej/", W.J. Tichomirowa,
"Sowietskoje sławianowiedienije" nr
3 (1975) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 20/3 (65), 259

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ TICHOMIROWA W. J.: Antyfaszystowska tematyka w współczesnej polskiej poezji /Temat antyfaszystowski we współczesnej poezji polskiej/. "Sowietskije sławianowiedienije" 1975 nr 3 s. 66-69.

Autorka wyodrębnia trzy etapy w rozwoju polskiej poezji antyfaszystowskiej. Lirykę okresu okupacji znamionuje nasilenie patriotyzmu i odpowiedzialności obywatelskiej; najwybitniejsze osiągnięcia tego okresu to twórczość poetów-katastrofistów: Baczyńskiego, Gajcego, Borowskiego. Drugi etap, lata 1944-1945, związany jest z nazwiskami poetów starszego pokolenia (Staff, Tuwim, Broniewski, Jastrun) oraz debiutantami drugiej połowy lat czterdziestych (Różewicz). Od połowy lat pięćdziesiątych w poezji podejmującej temat wojny obserwuje się tendencje analityczne oraz próby interpretacji współczesności poprzez pryzmat przeżyć okupacyjnych.

BP/65/120

W.T.

/II/ TICHOMIROWA W. J.: Poezja Tadeusza Różewicza /Poezja Tadeusza Różewicza/. W: Pisateli Narodnoj Polszy. Red.: W. W. Witt, B. F. Stachiejew, W. A. Choriew. Moskwa 1976, "Nauka", s. 339-356.

Autorka omawia i analizuje całość twórczości Tadeusza Różewicza. Liryka pierwszego okresu jest próbą poetyckiego zapisu przeżyć i doświadczeń wojennych. W latach pięćdziesiątych przeżycia owe stają się pretekstem uogólnień filozoficznych i historyzoficznych. Twórczość późniejszą znamionuje poszerzenie skali tematycznej, równoczesne z poszukiwaniem nowych form gatunkowych (proza, dramat). W zakończeniu autorka analizuje specyfikę stylu Różewicza, śledzi dominujące tu wątki i motywy.

BP/65/121

W.T.